

Les Flors de Bach i com de la forma de la planta en podem deduir les seves funcions terapèutiques

per Jordi Cañellas (Botànic, terapeuta i elaborador d'essències florals)

Les flors de Bach ja fa anys que es coneixen, de fet el Dr. Bach va acabar d'elaborar la última essència el juliol de 1935. D'aleshores ençà s'han estès per tot el món i cada cop hi ha més gent que les usa per ajudar a viure amb més pau, salut i consciència.

El que ja no coneix tanta gent es com s'ho devia fer el Dr. Bach per saber per que servien determinades herbes del seu entorn. Hi ha qui parla de la intuïció, altres diuen que la observació. El cert es que les flors de Bach, més enllà de l'efecte placebo, funcionen. Ho sabem els que les hem provat (i si, també hi ha gent a la que no els funcionen, però sovint això es més per errors dels qui ens dediquem a la teràpia que per manca de les essències). Dic que els seus efectes no són només causa del "efecte placebo" perquè es donen a nadons i també s'usen en animals i l'efecte es espectacular, i es clar, ells no saben o no entenen el que s'estan prenent.

El que en la xerrada us explicaré es una descoberta que he fet des de la meva vessant de biòleg, especialitzat en botànica, provant d'establir una relació entre les formes, colors, estructures i ecologia de les plantes de les que es preparen les essències de Bach i les seves funcions terapèutiques.

Es molt interessant constatar que les formes i colors de les plantes es corresponen a les propietats terapèutiques com a essències. Us en posaré un exemple que ho il·lustri i us ho faci més entenedor.

Anem a parlar de la primera de les flors que va descobrir Bach, la Impatiens (*Impatiens glandulifera*). Impatiens es un planta de l'Himalàia que s'ha estès per bona part d'Europa.

Creix a la llera de rius i torrents, en els bancs de sorra dels marges. Es anual i en uns 6 o 7 mesos passa de germinar a mesurar més de 2 metres d'alçada, fer flors, llavorar i morir. Té un creixement molt ràpid, fins i tot accelerat, doncs creix amb més velocitat a mesura que passa el temps. Quan les flors han sigut pol·linitzades, es forma una càpsula molt turgent que acumula gran pressió al seu interior i al més mínim contacte, esclata, enviant les llavors a gairebé 6 metres de distància. Moltes cauen a l'aigua i corrent avall quedaran ancorades en algun banc de sorra i germinaran a la primavera següent.

Aquesta informació que us he donat es objectiva, a l'abast de qualsevol i pot ser corroborada. Ara, usant l'analogia, que es una forma de pensar en la que comparem coses que tenen similituds malgrat semblar molt diferents, compararem els costums de Impatiens amb determinades característiques psicològiques humanes. Aquesta forma de pensar no s'acostuma a fer servir en la ciència oficial. Però això no vol pas dir que no pugui ser vàlida i útil.

Impatiens creix molt ràpid, accelerada, dèiem, i això passa perquè allà on vivia originàriament els hiverns son molt llargs i freds. El seu cicle biològic ha de ser ràpid. Aquesta rapidesa de creixement la podem associar a les persones que tot ho fan ràpid, que tot ho volen ja i que tenen molta impaciència.

El fet que les càpsules esclatin es una bona estratègia de dispersió de llavors, però quan un dia em vaig entretenir, amb una bossa de plàstic a envoltar les càpsules i fer-les esclatar, em vaig adonar que les llavors que sortien no eren pas totes madures. Algunes es feien malbé en un parell de dies, altres quedaven dessecades, sense res a dintre. Caram, una planta que treu llavors abans de temps, abans que totes siguin madures, quina impaciència i quina precipitació. Aquestes característiques es podien extrapolar a les persones impacients i que deixaven per acabades coses que no ho estaven. Es a dir, que es precipitaven com la planta.

El més interessant es que si coneixes una persona impacient, ràpida i que es precipita en la conclusió dels seus projectes, i li dones l'essència de la flor d'Impatiens, comença a calmar-se, a reduir la seva velocitat i a acabar allò que comença. I també serveix per disminuir una mica les pulsacions del cor, respirar més profundament i estar més atent a l'entorn i als qui l'envolten. La persona deixa de córrer com una boja i comença a gaudir més del present amb els beneficis generals (tant anímics com físics) que això significa.

Es a dir, que la forma (allò extern que veiem o podem conèixer d'un vegetal) ens parla de la funció (les propietats de l'essència floral).

Amb aquest criteri estem descobrint aplicacions de plantes que encara no s'havien elaborat com a essència, amb els beneficis que això comporta i sobretot amb la meravella que suposa que tinguem una mena de diccionari per comprendre millor als vegetals. Molta gent que coneix aquest treball s'acosta a les plantes d'una forma diferent, amb admiració i reverència i també amb coneixement, doncs aquests éssers amb qui compartim espai i existència tenen una forma de "parlar" que si sabem traduir, ens ajudarà a millorar com a espècie.

Aquest ha estat tan sols un petit tastet de molta més informació que cada planta ens pot donar si l'estudiem en profunditat. Tot aquest estudi que us proposo en la xerrada el podreu trobar molt més ampliat i amb moltes imatges al meu primer llibre: "Cuaderno botánico de flores de Bach" de l'editorial Integral-RBA.